

Telefoni uredništva in uprave: 40-01, 40-02, 40-03, 40-04, 40-05 — Izhaja vsak dan zjutraj razen ponedeljka in dneva po praznikih

Bratislava, 14. marca. AA. DNB: Govore, da bodo Madžari proglasili mobilizacijo. V teku so že priprave za splošno mobilizacijo. Izvedelo se je, da so madžarske nerodne čete v korakale na Slovaško blizu Rudnoka in zavzele strateški kraj Kľoptano.

Viharna seja narodne skupščine

Ob napadu poslanca Raduloviča na slovensko mladinsko organizacijo je vsa zbornica priredila naši mladini velike manifestacije

Belgrad, 14. marca. m. Na današnji skupščini seje se je nadaljevala razprava o predlogu državnega proračuna in finančnega zakona v podrobnostih. Na dnevnem redu so bile postavke o državnih rezervnih kreditih in dohodkih ter predlog finančnega zakona. Seja je bila precej živahna in viharna zaradi napadov poslanca Raduloviča proti Zvezi fantovskih odsekov in Zvezi dekliških krožkov zaradi postavke pol milijona dinarjev, ki je določena za podporo za obe organizaciji. Zaradi nemirov in medsebojnega prerekanja je bila seja prekinjena.

Poslanec Radulovič sta odgovorila prosvetni minister Čirič in gradb. minister dr. Miha Krek.

Današnji napad na ZFO in ZDK je bil po vsej verjetnosti dobro pripravljen. Po dvorani so se med govornikom poslancem Radulovičem kakor tudi predgovornikom Momčilo Jankovičem nahajali tudi bivši ministri Djura Janković, Dobrovoje Stošević, dr. Miškovski in še nekateri poslanci, ki se smatrajo za najožjo okolico bivšega predsednika vlade dr. Stojadinovića in ki so se vsi pri prvem glasovanju o državnem proračunu abstinerili in na glasovanje sploh niso prišli.

Začetek seje

Sam potek seje je bil naslednji: Prišel jo je ob 10 predsednik Milan Simonović. Po sprejetem zapisniku zadnje seje je prebral ukaz kr. nameštva, da pravosodnega ministra dr. Ružiča zastopa za časa njegovega obiska v Rimu ob kronanju papeža Pija XII. gradbeni minister g. dr. Krek. Nato so bili prebrani amandmani kr. vlade, ki jih je predsedstvo takoj po prejemu odstopilo v pretres finančnega odbora, ki je svoje delo že končal ter je o tem predložil tudi že poročilo plenumu.

Na današnji seji je bila sporočena tudi prva interpelacija, ki je bila vložena v tej skupščini. Vložil jo je poslanec Heregovac na trgovskega ministra o poslovanju cementarne v Beočinu. Zahtevano nujnost je minister Tomić sprejel, za njim pa tudi skupščina.

Finančni zakon izzove debato

S tem je zbornica prešla na dnevni red ter so bile postavke za rezervne državne kredite takoj sprejete, ker ni bil priglasen noben govornik. Pri postavkah za državne dohodke je govoril poslanec Branko Avramović in so bile po njegovem izvajanju tudi te postavke sprejete.

Duh Kristusov

Med letošnjimi postnimi pastirskimi polančami francoskih škofov pove veliko lepib, sodobnim nalogam kristjana ustrežajočih misli poslanca škofa mesta Saint-Floura, mgr. Lecoeura. Škof med drugim pravi:

Biti kristjan, pomeni biti res Kristusov, biti njegovega duha in njegova podoba. Kristijan mora misliti ko Kristus, vrednotiti svet, ljudi in stvari ko Kristus in zasledovati iste namene ko On, to so: čast božja, blagor duš in kraljestvo Evangelija v družinah in v vsem občestvu.

Kakor je Kristus delal z rokami v delavnici svojega rednika in potem opravljal težko delo propovedovanja Evangelija, tako se mora kristjan vestno in neumorno posvetiti svojemu poklicu v svetu, naj ga je Bog postavil na katerokoli mesto. Toda krščansko živeti in delati, ne pomeni samo gojiti krščanska pobožna čustva sam zase, marveč kristjan mora tudi v javnem življenju slediti zakonu Evangelija, ki je pravica in ljubezen. To je avtentično znamenje pravega kristjana pred Bogom in pred ljudmi. Zapoved ljubezni do Boga in zapoved, da moramo ljubiti bližnjega, ki ju mnogi ločijo, kakor da sta dve različni stvari, sta ena in ista zapoved; kdor ne ljubi bližnjega in se v svojih odnosih do njega ne ravna po tem vidiku, ta tudi Boga ne ljubi — in narobe.

Ne domišljamo si, da smo kristjani, če ne ljubimo tistih, ki jih je on ljubil, če se naša ljubezen do Boga ne izdejstuje v praktičnih delih ljubezni do bližnjega v socialnem življenju, kakor je delal Jezus Kristus, ki se je ves žrtvoval za dušni blagor in telesno revo svojih bratov. Pa tudi svojega sovražnika moramo ljubiti. Gotovo je prav in tudi potrebno, da se branimo, če me ogroža, ga razorožim, če potreba, da se pripravim, da mu bom lahko kos, če me misli napasti. Toda obenem moram imeti odkritosrčno željo, da se lojalno z njim sporazumem, če in kadar možno, zato da bi vendar enkrat zavladalo soglasje med onimi, ki so otroci istega Očeta in z nami vred bratje Kristusovi.

Znamenje pravega kristjana je, da ljubi Cerkev; brez Cerkev, ki je občestvo vseh verujočih, ni krščanskega mišljenja; le iz nje je mogoče pravo in polno krščansko življenje tako osebno, kakor v odnošaju do bližnjega. Zato je treba zvesto izpolnjevati zakone Cerkev glede posta, vzdržnosti, posvečevanja nedelje in prejemanja zakramentov. Kakor je zvest vojak, tako mora biti katoličan zvest v službi Cerkev, ki se na zemlji vojskuje za blagor duš in izveličanje človeškega občestva.

Kristijan pa mora znati tudi trpeti. Sam Kristus nas je tega učil. Kdor hoče s Kristusom zmagati, mora z njim trpeti. To velja posebno danes, čim hušša borba, čim bolj sega do dna in za čim večje stvari gre, tem večja bo zmagaja, če bomo zvesti, pogumni in neomajno udani svojemu krščanskemu idealu.

Poslanec Janković razglasa srbsko vprašanje

Pri razpravi o predlogu finančnega zakona je dobil prvi besedo poslanec Momčilo Janković, ki spada v skupino poslancev, kateri se še vedno zbirajo okrog bivšega predsednika dr. Stojadinovića, ki zavzema v gotovih vprašanjih opozicijsko stališče proti sedanjim vladam. Govornik se bavi predvsem s pooblastili, ki jih zahteva vlada za izdajo političnih zakonov. Govornik izjavlja, da v primeru, ako se postavimo na stališče, da obstoje različne individualnosti v državi, po njegovem mnenju ni več važno hrvatsko vprašanje, temveč srbsko. Dokler je poslanec Janković razvijal takšno misel o rešitvi hrvatskega vprašanja, so mu stalno ploskali Djura Janković, Stošević, dr. Miškovski, Branko Todorović, Ašim Popović in še nekateri drugi poslanci. Na drugi strani pa so se med njegovim govorom elikali iz vrst vladnih poslancev medklici, da so to samo njegova mnenja, ne pa mnenja stranke, za katero se je vedno skrival.

Opozicijski poslanec žuglji se je Slovincem opravičil

Naslednji govornik Tripko Žugič, bivši demokrat, je govoril proti ukinitvi kasacijskega sodišča, v Pogorici. Nato se je opravičeval slovenskim poslancem zaradi svojega zadnjega govora, zaradi katerega je prišlo v skupščini do precej viharne prizorov. Opravičil se je, češ da so ga Slovenci napačno razumeli. Misli je samo to, da želi, da bi bilo povsod tako, kakor je v Sloveniji. V nadaljnjih izjavah se je pečal tudi s vprašanjem unitarizma. Pravi, da je unitarizem tudi zanj idealen, toda ideja unitarizma, to je, da so Slovenci, Hrvati in Srbi en narod, se je zlorabljala. V zvezi z izdajo političnih zakonov se zavzema za čimprejšnjo rešitev hrvatskega vprašanja.

Poslanec, ki poveljuje g. Gangla in napada Zvezo fantovskih odsekov

Poslanec Radulović, ki je nato dobil besedo, je najprej poveljeval Gangla ter je bral nekatere njegove pesmi. Predsednik skupščine ga je pozval, naj govori o finančnem zakonu, ker se pa tega ni držal, ga je predsednik ponovno opozoril na to in mu zagrozil, da mu bo odzvel besedo. V nadaljnjih svojih izjavah je nastopil proti amandamentu, ki ga je predložil minister za ljudsko telesno vzgojo in po katerem mora dobiti ZFO in ZDK pol milijona dinarjev podpore, ki jo v ve-

liko večji meri prejema tudi sokolska organizacija za svoje potrebe. Za ZFO je dejal, da je to isto verska organizacija in kot taka nezakonita.

Proti takšni trditvi govornika so odločno protestirali slovenski poslanci in mu odgovorili, da to ni res. V nadaljnjih izjavah nastopa tudi proti temu, da bi Drago Ulaga, ki je brez dvoma najboljši strokovnjak, kar jih imamo v državi za športna vprašanja, dobil načelniško mesto v ministrstvu. Zanj pravi, da je baže daleč od sokolske organizacije. Iz vrst slovenskih poslancev so se slišali medklici: »Niž zato! Zelo dober človek je in tudi dober športnik! Ali je to ovira, da ne bi postal načelnik ministrstva za telesno vzgojo? Ministrstvo za telesno vzgojo ni ministrstvo Sokolov! Ko se je nemir v dvorani poglobil, je govornik nadaljeval svoja izjavanja ter je izustil besede, da v primeru, če se ZFO da predlagana podpora, tudi dr. Maček z isto pravico zahteva, da se »Seljački zaščitnik« da 5 milijonov dinarjev.

Viharni in ogorčeni protesti slovenskih poslancev

S temi besedami je povzročil v dvorani viharne ogorčenje in proteste s strani slovenskih poslancev. Vsi slovenski poslanci so vstali ter najostreje protestirali proti taki izjavi. Iz splošnega hrupa so se čuli medklici posameznih poslancev: »To je sramota!« »Zveza fantovskih odsekov je organizacija, ki je izšla iz Prosvetne zveze in ki stoji pod pokroviteljstvom kraljeviča Andreja!«

Ko je govornik, za katerega pravijo, da je tudi pesnik, odgovorjal v splošnem hrupu, sta mu poslanci Gabrovšek in Stare vrgla v obraz besede: »Pustite te stvari pri miru! To je šport, to niso pesmi!« Med poslance se je pomešal tudi minister Snaj ter je prav tako ostro protestiral proti poslancu Ašimu Popoviću. Čule so se njegove besede: »Ne pustimo, da bi se nas žalilo v tem domu, ki je tudi naš dom!«

Seja prekinjena

V splošnem hrupu, ki je nastal v dvorani in ob burnih protestih slovenskih poslancev, je predsednik Simonović stalno miril poslance z zvonce. Ker se nemir le ni poglobil, je predsednik sejo prekinil.

Ko se je seja nadaljevala, je poslanec Radulović nastopil tudi proti temu, da bi se dovolilo Zvezi fantovskih odsekov in Zvezi dekliških krožkov ter Slovenski dijaški zvezi delovanje na srednjih šolah.

Zaradi izvajanja poslanca Raduloviča je takoj prosil za besedo prosvetni minister Stevan Čirič, ki je med drugim dejal:

Odločen govor prosvetnega ministra Čiriča v obrambo slovenskih organizacij

»Začel bom z besedami, s katerimi je predgovornik končal (poslanec Radulović je namreč izjavil, da bo glasoval proti amandamentu):«

Poslušajoč svojo vest, svoje srce in razum, bom skupščini priporočil, da ta dva amandamenta sprejme! (Viharno odobravanje.) Gospodje poslanci, verjamem, da je morda poslanec Radulović dobromamerno govoril. Toda zaradi tega, ker so bile njegove predpostavke popolnoma napačne, so doela napačni tudi njegovi sklepi. (Odobravanje.) Gospodje poslanci, sploh si ne morem zamisliti bolj napačne predpostavke, kakor je predpostavka, da srednje šole ne bi bile mogle biti dovolj nacionalne, če bi gojile ljubezen do katoliške, pravoslavne in muslimanske vere. (Viharno odobravanje.) Moj predgovornik pa pravi, pustite duhovnike, kongregacije, pravoslavne duhovnike in hodeže na srednje šole — to bo njena propast. Jaz vam pa pravim: vrzite vse to iz srednje šole, pa boš imeli Jugoslavijo tako, kakršna je danes. In danes je taka, da nihče ni zadovoljen in da med pravimi brati zija tak prepad, da je glavna dolžnost in prva skrb sedanje vlade, da to težko vprašanje, vprašanje srečnega obstoja Jugoslavije — reši.

Gospodje poslanci, v kakšni smeri se giblje ladja naše države? V smeri pomirjevanja strasti (odobravanje), v smeri bratske ljubezni med nami vsemi. Kot član kraljevske vlade to najbolj vem. Razen tega se giblje tudi v pravcu normaliziranja prilik, v pravcu demokratizacije. Gospodje poslanci! Vprašam vas, ali je v tej dvorani samo en slovenski poslanec, ki bi glasoval proti amandamentu? (Slišijo se glasovi: »Ga ni!«) Če ga ni, vprašam tovariša Raduloviča, kaj je dolžnost prosvetnega ministra, kadar ti poslanci iz te banovine zahtevajo ta amandament? Ali je dolžnost prosvetnega ministra, da odbije njihovo željo, željo poslancev, ki so dobili polno zaupanje svojega naroda. (Viharno odobravanje.) Gospodje poslanci! To je vprašanje vesti. Vprašanje vesti in vprašanje razuma! Prosvetni minister pa nikakor ne more vsiljevati bratom Slovincem, česar oni morebiti nočejo! Ali pa naj jim odbije to, za kar prosijo? Verujte bratje, da smo prišli v tako težko situacijo, ker nimamo srca in ljubezni za to, kar je v drugih krajih našim bratom sveto, morda nam v teh krajih ni. (Odobravanje.) A z ljubeznijo gotovih abstrakto in z gledanjem ne moremo preko naših pokrajin in preko potreb naših krajev in padamo zelo pogosto v napake, da odbijamo nekaj, kar je v drugih pokrajinah čisto naravno.

Gospodje poslanci! Kdo more ministru kraljevine Jugoslavije očitati, da predlaga amandament, da se sprejme na srednje šole združenje, ki stoji pod najvišjo zaščito Nj. Vel. kralja Petra II. (Vsi poslanci vstanejo in vzklikajo: »Živijo kralj!«) In

kdo more meni osebno to očitati, ki sem imel srečo videti sam, kako ta organizacija deluje na terenu? Na mene je njihova manifestacija (lanskoletni mladinski tabor) napravila tako globok vtis, da sem se neposredno za tem ob priliki slavnosti na Kajmakčalanu, na svetem vrhu, kjer počivajo žrtve za naše osvobodjenje in zedinjenje, spomnil te manifestacije v Ljubljani in sem dejal: »Ta manifestacija in ona v Ljubljani sta eno in isto!« Svoj govor je prosvetni minister Čirič zaključil z ugotovitvijo: »Ne v tem trenutku, ko naj bi samo en Čirič menil, da je ena in ista nacionalna manifestacija v Ljubljani in na Kajmakčalanu, temveč ko bo smatrala tudi narodna skupščina, da so nacionalne manifestacije enako mile in drage na vseh krajih v naši domovini, tedaj teh težkih problemov, ki jih kraljevska vlada mora reševati, niti ne bo, ker jih bo reševalo samo ljudstvo.«

Prosvetnega ministra so poslanci nagradili z dolgotrajnim odobravanjem.

Minister dr. Krek o slovenski mladini

Predsednik skupščine je za tem podal besedo gradbenemu ministru dr. Mihi Kreku, ki je prav tako pozdravljen od poslancev prišel na govorniški oder ter dejal:

»Gospodje poslanci! Meni je v resnici žal, da je prišlo do takih besed v tem visokem domu na adreso organizacije, za katero sem prepričan, da je prav tako visoko nacionalna, kakor smo nacionalni in državotvorni mi vsi. Mi v teh organizacijah, o katerih se je tu govorilo, ne delamo nič drugega, kakor da vzgajamo mladino za kralja in domovino. (Burno odobravanje in ploskanje.) Naši fantje morajo biti najpožrtvovalnejši in najodločnejši vojniki kraljevine Jugoslavije. (Slišijo se vzkliki: »Živijo fantje!«) To ne trdim samo jaz, to vedo tudi mnogi, ki so se demonstrativno eksponirali proti nam.

Pod pokroviteljstvom Nj. Vel. kralja Petra II. (vsi poslanci: »Živijo kralj!«) je priredila ta organizacija lansko leto eno najodločnejših manifestacij ljubezni za kralja in domovino. Teh manifestacij je bilo v vseh naših krajih in v vsakem kraju več. Tem manifestacijam so prisostvovali poslanci iz vseh krajev in tudi gg. senatorji. Pa ne samo oni, tudi takratni predsednik vlade dr. Stojadinović, skupščinski predsednik Čirič in drugi predstavniki tega in senatnega doma so se udeležili teh manifestacij. Na manifestacijah so govorili kot častni govorniki poslanci iz tega doma in iz krajev naše Sumadije, Bosne, Južne Srbije in drugod, ki so jih poslušali z neverjetnim na-

Pred ofenzivo na Madrid

Pariz, 14. marca. b. Iz Madrida poročajo, da je generala Miaja popolnoma strl komunistični puč. Odredil je tudi demobilizacijo letnikov 1925 in 1926. To smatrajo politični krogi za uvod v skorajšnja kapitulacijo republikanske vojske pred generalom Francom.

Burgos, 14. marca. AA. Reuter: V teku večerajšnjega dneva so bila vsa pota, ki vodijo k Madridu, polna nacionalističnih čet, ki zasedajo položaje okoli Madrida. General Franco skrbno pripravlja zadnjo ofenzivo.

Navzlic temu, da madridski radio poroča, da vlada v mestu mir, se sliši iz mesta močno streljanje s topovi in strojnimi puškami. Begunci, ki prehajajo k nacionalistom, trdijo, da se vršijo še vedno borbe s komunisti, da pa se komunisti polagoma umikajo. Po vesteh madridske radio pošlaja so komunisti v Valenciji in Murciji sklenili podpirati Svet narodne obrambe.

Pariz, 14. marca. AA. Havas: Po še ne potrjenih vesteh so komunisti zavzeli Cartageno.

Spor med Sovjeti in Japonsko

Tokio, 14. marca. b. Vlada je imela posebno sejo z ozirom na odnose do Sovjetske Rusije ter zaradi neuspešnih pogajanj glede ribolova na ruskih obalah. Trdijo, da je vlada v Tokiju zavzela svoje stališče ter določila ukrepe, ki jih bo storila, če Rusija ne bi pristala na obnovitev ribiške pogodbe do ribiške sezone, ki se prične 1. aprila. Poročajo, da je v bližini otoka zbranih večje število sovjetskih podmornic, ki bodo ovirale ribolov japonskim ribičem. Trdijo, da je vlada poslala poslaniku v Moskvo nova in zadnja navodila za nadaljevanje pogajanj s sovjetsko vlado. Japonska vlada bi bila po teh predlogih pripravljena omejiti se na ribolov ob severni obali Sahalina, tako da bi prisotnost japonskih ribičev nič več ne motila sovjetov v bližini otoka Sahalina in Vladivostoka.

Smrtne obsodbe v Berlinu

Berlin, 14. marca. AA. DNB: Tiskovni urad ljudskega sodišča sporoča: Danes so izvršili smrtno obsodbo nad temi osebami: Georgom Pritom, starim 37 let, doma iz Vratislave, ki ga je ljudsko sodišče obsodilo 25. oktobra l. l. na smrt zaradi veleizdaje; nad Martinom Honestom, starim 23 let, ki ga je sodišče obsodilo 6. decembra l. l. na smrt in mu vzelo vse častne pravice; nad Hansom Heferjem iz Lanavika, starim 32 let, ki ga je sodišče obsodilo na smrt 16. decembra l. l. zaradi veleizdaje; nad Petrom Kasperjem iz Würtenberga, ki ga je sodišče obsodilo na smrt zaradi poskusa veleizdaje. Vsi obsojenci so bili v službi tujih vohunskih uradov in sibiriali nemško vojaštvo.

Habsburško premoženje v Nemčiji zaplenjeno

Dunaj, 14. marca. AA. Vlada je izdala formalno odredbo o konfiskaciji imovine članov Habsburške rodbine. Pred letom dni je bila ocenjena vrednost te imovine na približno 2 milijona funtov šterlingov.

Belgrajske novice

Belgrad, 14. marca. AA. Minister za gozdove in rudnike Pantić je večeraj sprejel v svojem kabinetu delegacijo jugoslovanske gozdarskega društva, ki je ministru orisala potrebe društva gozdarskih inženirjev in ga prosila, naj sestavi pravilnik o imenovanju gozdarskih inženirjev ter pravilnik o njihovem napredovanju v državni službi. Minister je delegaciji obljubil vso pomoč.

Belgrad, 14. marca. AA. Večeraj popoldne je naš romunski veleposlanik Jovan Dučić obiskal ministra za telesno vzgojo Djuro Cejovića.

Belgrad, 14. marca. m. V slavnosti dvorani vseučilišča je imela snoči predavanje lady Stanley o ustvarjanju angleškega imperija.

Belgrad, 14. marca. m. V današnjih »Službenih novinah« je objavljena uredba o ljudskih zdravstvenih skladih kraljevine Jugoslavije. To uredbu je izdal ministrski svet na podlagi pooblastila v finančnem zakonu.

Belgrad, 14. marca. m. V Belgradu je umrl bivši pomočnik glavnega ravnatelja državnih železnice Zarko Čupić.

vdušenjem, z navdušenjem, ki ga morejo dati samo mlada srca, ter so bile vse njihove besede in izjave sprejete z velikim odobravanjem.

Ta mladina je reprezentativna ne morebiti zgolj Slovence, temveč vso kraljevino Jugoslavijo, jugoslovansko mladino na mednarodnih kongresih v lahkoatletskih in prostih vajah v Franciji ter je v mnogih kategorijah dosegla prvo in drugo mesto med drugo evropsko mladino. (Ploskanje in odobravanje.) Ta mladina je odšla v tujino pod jugoslovansko tribarvnično z jugoslovanskim belim Karadjordjevim orlom. (Ploskanje in odobravanje.)

Tako vzgajamo mi to mladino, ker hočemo, da postane ta mladina slovenska narodna predstraža na severnih mejah Jugoslavije. To hočemo mi in nič drugega! (Burno odobravanje in ploskanje.)

Za gradbenim ministrom dr. Krekom je dobil besedo dr. Miloš Tupanjanin, ki se je v uvodu pečal s pooblastili za izdajo političnih zakonov.

Za njim je govoril Cveta Maglič, nato Pavle Jovović, nakar je bila dopoldanska seja zaključena ter se je nadaljevala ob 5. popoldne. Prvi govornik na popoldanski seji je bil Dušan Perić, za njim pa so govorili še inž. Domanjko, Gliša Protić in Nedeljko Savić.

Spremembe našega strokovnega šolstva

Belgrad, 14. marca. m. Trgovinski minister je na podlagi določil finančnega zakona po odobritvi ministrskega sveta predpisal uredbu z zakonsko močjo o spremembah in dopolnitvah zakona o strokovnih šolah v resoru trgovskega ministarstva. S to uredbu so vnešene spremembe in dopolnila v zakon o srednjih trgovskih šolah od 18. marca 1932, v zakon o pomorskih akademijah od 18. marca 1932, v zakon o ženskih obrtnih strokovnih učiteljskih šolah od 3. marca 1932 ter v zakon o srednjih tehničnih in deških obrtnih šolah od 31. marca 1932.

JNS snuje »Seljačka bratstva«

Po vzoru Pribeževićevih organizacij »Seljačka kolac« se je sedaj tudi JNS odločila ustanoviti take organizacije, ki se bodo imenovali »Seljačka bratstva«.

Pogreb patriarha Mirona

Bucuresta, 14. marca. AA. Danes ob 11 so pokopali patriarha Mirona. Po zadušnici, ki jo je služilo 15 škofov z metropolitom Nikodemom, so truplo pokojnega patriarha položili v kriptu v patriarhiji. Pogreba so se udeležili kralj Karol, prestolonaslednik Michael, kraljev civilni in vojaški dom, ministri, kraljevski svetovalci, poslaniki in delegacije duhovščine iz tujih držav, med njimi tudi

delegacija jugoslovanske duhovščine s škofom Simeonom na čelu. Med vso žalno slovesnostjo so zvonili zvonovi v vsej državi. Na mrtvaškem odru patriarha Mirona je bilo mnogo vencev, med njimi tudi velik lep venec iz rdečih nageljnov, ki ga je položil jugoslovanski veleposlanik v Bukarešto, na njem je bil napis: »V imenu kr. jugoslovanske vlade Dragiša Cvetković, predsednik ministrskega sveta«.

Slovenski čebelarji v srednjem veku

Slovenci so že v zgodnjem srednjem veku daleč nadkriljevali v čebelarstvu druge narode. Samo tako si moremo razlagati ono staro sporočilo, da je bavarski vojvoda Tassilo III. odvedel iz Slovenije prav mnogo najboljših slovenskih čebelarjev za bavarske cerkve in samostane, ki so potrebovali za bogoslužje zlasti mnogo voska. To se je zgodilo leta 722. Ti čebelarji so bili bavarskim

Slovenski čebelar Anton Janša

tovarišem učitelju čebelarstva, ki je bilo tam že zelo primitivno. Ti Slovenci so se na Bavarskem tudi narodnostno dosti dolgo ohranili. Eno tako selišče se imenuje Windberg (Windperg), to je »slovenska gorica«. V tej vasi so bili slovenski čebelarji 100 let pozneje stanovsko organizirani, imeli so neke vrste čebelarski »ceh«. L. 815 se omenja kot priča neki Simon Sclavus. Neki Baas iz rodu koroskih Slovencev (ex genere Carantanorum) je leta 831 zapustil svoje premoženje samostanu v Freisingu. Mnogi izmed teh Slovencev so postali svobodnjaki gotova radi svojega čebelarskega znanja.

Čebelarski cehi

Cerkve in samostani so potrebovali izredno veliko voska; zato so bili prisiljeni gojiti in pospeševati čebelarstvo. Čebelarstva so se poprijeli tudi podložniki cerkva in samostanov, ker so lahko z medom in voskom odplačali svoje služnostne tlake in desetine, ki so jih bili dolžni svoji cerkveni gosposki. Čebelarji so postali tako množični, da so se stanovsko organizirali, kakor so bili organizirani drugi stanovi, namreč v cehu (Zunft). Nastalo je tudi neke vrste čebelarsko pravno. Nemško so se imenovali Zeidler, Staronemško pomeni Zeidl med. Načelnik se je imenoval Zeidmeier. Kdor je hotel postati čebelar, se je moral oglašiti pri čebelarskem mojstru, ki mu je odkazal del gozda in ga mu je zamejil. To je bilo pasišče tega novega čebelarja. Dobil je pravico nositi posebno uniformo in je tako stopil v položaj nekakega uradnika. Nihče ni smel v tem njegovem pasišču gojiti čebel. Čebelarski mojster mu je odkazal primerna borova drevesa. Na teh drevesih je v višini nekaj metrov izdelal čebelar votlino, napravil je zadaj vrata, spredaj pa je zvrtil luknjo in panj je bil gotov. Notri je naselil čebelno družino. Izletavala je skozi luknjo na sprednji strani. V takih panjih so čebele zelo dobro uspevale, ker so imele absoluten mir in so bile sredi gozdne paše. Baje je tudi smola drevesa preprečila čebelne bolezni.

V jeseni se čebelar ni smel niti pritakniti čebel. Šele na sv. Jožefa dan je prvič obiskal svoje čebelne družine v gozdu. Ta dan je bil posebno znamenit. Veljal je pregovor: »Če je sv. Jožef lep, prodaj suknjo in kupi čebele!«. O sv. Jožefu je šele čebelar odprl svoj panj na drevesu, čebele je ukrotil z dimom, porezal je približno polovico satja, ga spravil v posebno vrečo in panj zopet ekrbno zaprl.

Ostre kazni za prestopke proti

Ta srednjeveško čebelarstvo je varovalo posebno čebelarsko sodišče, v katerem so bili: glavni sodnik, čebelarski mojster in 12 prirednikov-čebelarjev. O sv. Mihaelu vsakega leta se je to

sodišče sestalo in je razsojalo vse prepire in tožbe, tikajočih se čebelarstva v teku leta. Kazni tega sodišča so bile izredno ostre, prvič zato, ker so čebelarstvo takrat zelo visoko cenili, drugič zato, ker so smatrali tatvino čebel za cerkveni rop; čebelarstvo se je gojilo največ zaradi voska, ki so ga rabili pri službi božji. Tretjič, sodili so sami čebelarji. Tudi mi čebelarji, ki vidimo razbite panje, bi tata hujše sodili kot sodnik, ki vidi samo svoje paragafe.

Če je kmet svobodnjak splezal na drevo in odprl tuj panj, je za kazen postal nesvoboden, to je tlačan, njegovo posestvo pa je pripadlo gosposčini, katere last je drevo, na katero je splezal. Če je tako drevo vled starosti padlo in ga je kdo ukradel s čebelami vred, je plačal 10 funtov drobca (10 Pfund Heller). Isto kazen je plačal, kdor je obekaval lipe, kjer je bila dobra čebelna paša. Najostrejša kazen pa je zadel tistega, ki je čebelar vzel vso zalogo, da so čebele od lakote pomrle. Tega je sodišče brez usmiljenja izročilo rablju, ki mu je prerazal trebuh in njegova čreva ovil najprej okoli drevesa, na katerem je okradel čebele, nato pa ga je rabel na isto drevo za čreva obesil. Pač izredna srednjeveška kazni, ki pa je čebelarjem edini gozda zagotovila popolno varnost.

Odkod slovenski panj

Čebelna pasišča so se podedovala od roda do roda. Če so dediči izumrli, je čebelarski ceh določil novega lastnika, ali pa je pasišče pripadlo

zemljiškemu lastniku gozda. Kadar je bor s čebelami vled starosti padel, je bil last čebelarja, ki je deblo nad in pod čebelami odžagal, pribil na konceh deske in nesel domov ter doma gojil čebele; odtod tudi slovenski izraz »panj«, ki nas spominja na stari način čebelarjenja. Danes bi rekli »zaboj« ali »škatlja«, ne pa panj, če bi bešeda ne imela zgodovinskega pomena. Namesto padlega drevesa pa je morala graščina, lastnica gozda, odkazati čebelarju drugo drevo, na katerem je čebelaril naprej.

Roje iz teh dreves je smel čebelar zaeledovati samo en lučaj daleč. Če je šel roj dalje kot en lučaj, ga je moral čebelar od graščine odkupiti za 80 grošev, seveda, če ga ni na skrivaj odpelal. Na višku je bil ta način čebelarstva v 14. in 15. stoletju. Z nastopom protestantizma je padla poraba voska pri bogoslužju in čebelarstvo je začelo propadati.

Spomini na stare čebelarske čase

Na te stare čebelarske čase nas spominja cela vrsta nemških in slovenskih krajevnih imen. Na Nemškem s kraji: Zeidelbach, Zeidelhub, Zeilhofen in drugi, ki spominjajo na te čase. Za čebele so posadili veliko lip. Ti kraji so: Lindau, Lindach, Lindenau i. dr.

Tudi na Slovenskem imamo kraje kakor: Medno, Medija, Medič, Metnaj, Mirna peč (= Medna peč, nemško: Hönigstein.) razen tega pa je samo v naši banovini 48 vaških imen: Lipje, Lipovec,

Šestkratni morilec pred pariško poroto

Zločinec „za zabavo“, ki je l. 1937 razburjal ves Pariz Strašen primer zakrknjenosti in živalske krvoločnosti

Pred porotnim sodiščem v Versailles se je začela razprava proti Eugenu Weidmannu iz Nemčije, ki je obtožen, da je v letu 1937 umoril šest ljudi, ne toliko iz denarne stiske kot iz veselja do zločina samega. O življenju tega zločince iz solidnega srednjega stanu, govori naslednji članek.

Pred enim mesecem je Eugen Weidmann dopolnil 31. leto starosti. Rodil se je 5. febr. 1908 v Frankfurtu ob Maini v Nemčiji. Njegovi starši so bili imoviti meščani, ki so veliko dali na svojega sina in mu radi izpregledali njegove mladostne pregreške, ki jih ni bilo malo. Ko je bil star 11 let, je doma ukradel srebrno namizno orodje in ga nekam zavrgel, ne da bi si pridobil kako korist — iz samega veselja do tatvine. V domači hiši je bil dobro oskrbovan in mu ni ničesar manjkalo. Ko je bil 18 let star, so ga starši poslali v Kanado, da bi ga iztrgali iz njegove mladostne družine, ki nanj očitno ni dobro vplivala, in pa, da bi se nekoliko izobrazil, okusil kruh in roko tujine in se vrnil nazaj kot mož, ki ima vse pogoje za dobrega in solidnega trgovca. Dobil je službo v veliki trgovini na debelo, v kateri je njegov oče v mladih letih pošteno služil 28 let.

Prvič v zaporu

Toda Kanada Eugena Weidmanna ni poboljšala. Zidal je gradove v oblake, računal, da bo postal slaven filmski igralec, ker je bil prikupljive zunanosti, ob prvi priliki pa je oropal nekega žitnega trgovca, zaradi česar je bil obsojen na 6 mesecev zapora in pozneje izgnan. Angleščina — to je bilo vse, kar se je v novem svetu naučil in jo govori dovršeno. Leta 1932 se je po prvem vidnem življenjskem padcu vrnil v Frankfurt nazaj. Starši so mu preskrbeli dobro plačano službo v pisarni neke velike garaže, kjer bi mogel živeti pošteno in urejeno življenje kot toliko drugih. Toda njegovi ukročni nagoni so nad njim dobivali čim dalje večjo moč. Leta 1933 se je pridružil neki tolpi, ki je po ameriško odpejala nekega mesarja, da bi potem od njegovih izsilila odkupnino. Načrt pa se je ponesrečil, Weidmanna so prijeli, obsojen je bil na 5 let in

8 mesecev ječe. Zdravnik, ki je v sodni preiskavi preiskoval njegovo duševno stanje, je dejal v svojem »strokovnem mnenju: »Bojim se, da iz tega fanta ne bo nikoli pošten človek.« — V ječi se je Weidmann dobro obnašal, postal je celo jetniški knjižničar, in kazni mu je bila na polovico znižana.

Iz zaporov v Frankfurtu na svetovno razstavo v Parizu

V zaporih v Frankfurtu se je Weidmann seznanil s dvema tovarišema iz Pariza, ki sta bila v Nemčiji zaprta zaradi tihotapstva deviz. To sta bila Roger Million, sin poštenega pariškega restavraterja, in Jean Blanc, sin uglednega pariškega trgovca. V zaporih so sklenili prijateljstvo in ko je Weidmann l. 1937 postal prost, je odšel k njima, da v Parizu začne »novo življenje«.

V Parizu se je takrat začela svetovna razstava, v mesto so se zgrinjali tujci z vseh delov sveta. Mlademu tujcu iz Nemčije so bila vsa vrata odprta, gladko je govoril tri jezike, preskrbel si je potni list na izmišljeno ime »Karrer«, vse je bilo pripravljeno, da začne »znovac«. S svojima tovarišema iz frankfurtskih zaporov je ustanovil kozmetični salon, čeprav nobeden izmed njih ni imel za kaj takega nikakih pogojev, in najel zanj prostore v vili »La Voulzie« v okraju La Celle-St. Cloud. Jean Blanc je vložil v podjetje 13.000 frankov, Million pa 3000, Weidmann-Karrer ga je pa prijavil in »vodel«.

Šest umorov po Parizu

Toda Weidmann je bil že na zločinski poti in je bil že preveč pokvarjen, da bi se upiral. V dneh svetovne razstave je na terasi neke kavarnice na Champs-Élysées naletel na neko američanko, Joan de Koven, plesalko iz New Yorka, ki ga je prosila, naj ji posodi njegove angleške časopise, ki jih je bral. Seznanila sta se in Weidmann jo je za 23. julija povabil v prostore svojega kozmetičnega salona, kjer sta dolgo kramljala in kadila. Nenadoma pa je Weidmann planil nad njo in jo zadavil, truplo pa neopazno zavlekel pred vilo, kjer je obležalo. V njeni torbici je našel 800 frankov in kreditno pismo za 100 dolarjev, 200 frankov od te vsote je dal svojemu tovarišu Millionu, ne da bi mu povedal, odkod ima denar. Ko je bilo vse to končano, je telefoniral Mrs. Sackheim, teti Joan de Koven, ki jo je spremljala v Pariz, in ji govoril, kakor da je njena nečakinja še pri življenju in skušal izvesti iz nje 500 dolarjev. Mrs. Sackheim mu je vse lepo obljubila, toda ko je Weidmann prišel do hotela, v katerem je ta dama stanovala, je bil že tako močno zastražen od policije, da je moral vse nadaljnje korake opustiti.

Smrt mlade plesalke je ostala nepojasnjena. Vsota, ki si jo je pridobil s tem ostudnim zločinom, pa je kmalu pošla in Weidmann je iskal novih sredstev, pa ne s poštenim delom, ampak na svoj način, ki se mu je zdel najenostavnejši. Dne 6. sept. 1937 je pred pariško opero najel vozača Josepha Couffija, da bi ga odpeljal v Touraine in od tam še dalje proti jugu. Zjutraj naslednjega dne sta se odpeljala, popoldne pa je dal Weidmann voz ustaviti, da bi si nekoliko »noge poravnale«, medtem pa je nič hudega slutečemu vozaču pognal kroglo v tilnik, ki se je zgrudil mrtev pod voz. Weidman je izpraznil njegovo denarnico, v kateri je bilo 1500 fr., truplo pa je zavlekel za cesto in ga pokril s časopisi, z avtomobilom pa se je odpeljal nazaj v Pariz. Potniki, ki so videli za cesto nekega človeka, pokritega s časopisnim papirjem, so mislili, da pač nekdo v popoldanski vročini nekoliko počiva.

Tretja žrtev njegovega zločinstva je bila Janine Keller iz Strasbourga, ki je v »malih oglaših« dnevnika »Paris-soir« iskala kako službo v Parizu. Weidmann se je oglašil in ji ponudil službo vzgojiteljice otrok pri neki ugledni družini. Z Millionom sta jo šla čakati na kolodvor, od koder sta jo v avtomobilu rajnega Couffija odpeljala do neke znane jame, »Caverne des Brigantes«, nedaleč od mesta Barbizon na poti proti mestu Vichy. Million je z električno baterijo svetil, Weidmann pa jo je ustrelil, zopet v tilnik. Truplo sta kar tam pokopala. V njeni torbici sta dobila 1300 frankov, ki sta si jih razdelila.

Četrta žrtev je bil Roger Lablond, trgovski uradnik v Parizu, ki ga je Weidmann privabil v vilo »La Voulzie« tudi s časopisnim inseratom. Tudi ta zločin je izvršil še z Millionom. Weidmann ga je ustrelil s svojim značilnim strelom v tilnik, ki je bil tudi policiji po tolikšnih žrtvah že znan. Dobila sta pri njem 5200 fr.,

Podlipa, ki nas vsa spominjajo na te davne čebelarske čase.

Slovenija je v čebelarstvu vedno prednjačila

Kranjska čebela, kranjski med in kranjski čebelarji so bili vedno svetovno znani. Leta 1630, dne 11. aprila, je bil v Monakovem tečaj za kuhanje medice v hiši »lectaria« Thumbergerja. V ta namen je kupil Thumberger 3 cente »čistega kranjskega medu«. Valvazor trdi, da se kranjski med razpošilja v razne dežele; samo v Salzburg ga gre letno več tisoč centov. Velike količine medu so naši predniki izvažali v tuje dežele. Iz zapisekov ljubljanske »cesarske vage« je razvidno, da so v letih 1753 in 1754 natehtali 418.582 kg medu, namenjenega za izvoz v tuje dežele.

Vsa ta dejstva nam pričajo, da je čebelarstvo važna panoga kmetijstva, ki je nekdanj prinašalo lepe dohodke slovenskemu kmetu. Dandanes smo kljub vsem modernim iznajdbam mnogo zaostali za svojimi predniki. Prav bi bilo, če bi zlasti šola gojila veselje in zanimanje za čebelarstvo in če bi tudi država ne bila preveč ozkočrna, kadar je ob elabih letinah treba priskočiti čebelarju na pomoč s kakim trošarine prostim sladkorjem. Take žrtve bodo ob dobrih letinah obilne poplačane.

Artin

1-2 zrna omogočata lahko in normalno stolico.
2 kom. Din 150, 12 kom. Din 5-8, 60 kom. Din 27-40.

Reg. S. br. 1888/3

truplo pa sta pustila v nekem zapuščenem avtomobilu v samotni ulici okraja Neuilly. Po tem je Million njegov oče vzel iz Pariza k sebi v južno Francijo, ker mu je nekaj prišlo na uho, da se ne preživlja s poštenim delom, in Weidmann je ostal sam v Parizu (Jean Blanc je odšel že prej).

Predzadnja in zadnja žrtev

Weidmann se je tako razvijal v zver v žloveski podobi, ne da bi se skušal dvigniti iz tega prepada, v katerega je tonil. Dne 20. nov. 1937 je v svoji vili ustrelil svojega rojaka Fritzja Frommerja, ki je ubežal iz Nemčije in se je v Parizu preživljal s prodajanjem časopisov. Pri

Eugen Weidmann pred poroto.

njem je našel 300 frankov, truplo je zakopal v kleti svoje vile. S tem zločinom pa se je tudi zapletlo njegovo življenje. Pri Frommerju je namreč Weidmann dobil tudi neko vizitko na ime Schott. Spravil jo je, da bi se je posluževal pri svojih nadaljnjih početjih.

V časopisje je dal oglas, da bi rad prevzel kako samotno vilo v najem. Oglašil se je neki Raymond Lesbore, ki je ponudil vilo »Mon Plaisir« v istem okraju. Ko jo je Weidmann z gospodarskim ogledalom, ga je ustrelil v tilnik, vzel njegovo denarnico, v kateri je bilo 5000 fr., truplo je pustil v vili in jo za seboj zaklenil, nato pa se odpeljal s »svojim« avtomobilom. Ta Lesbore pa je bil tudi zadnja njegova žrtev.

Zverinski človek se je ujel

Weidmann se mu je namreč predstavil kot g. Schott, trgovski zastopnik iz Strasbourga in na njegovi mizi pustil tudi vizitko s tem imenom in tem poklicem. Ko jo je policija našla, je tudi kmalu dobila pravega Schotta v Strasbourgu, ki ni bil nihče drugi kot stric umorjenega Frommerja, ki o svojem nečaku že od novembra ni imel nobenih vesti. Schott je policiji tudi povedal, da mu je njegov nečak, Frommer, večkrat pripovedoval o nekem Nemcu Karrerju, ki da živi v Parizu in ima v okraju Celle-St. Cloud lepo vilo. Mreža se je začela zapletati.

Dva detektiva sta odšla v Celle-St. Cloud in poiskala tisto vilo, ki bi edina mogla priti v poštev. Ko sta prvič prišla, Weidmanna ni bilo doma. Pri drugem obisku je pa ravno nekaj delal na vrtu. Predstavila sta se mu kot davčna uradnika, ki prihajata zaradi nekih davčnih zadev. Weidmann se je obnašal zelo vljudno in ju povabil v salon, sploh pa je še ljubeznivo potrpel psa nekega soseda in odšel za njima. Hitro pa je izprevidel, po kaj sta prišla, ker davkarja po navadi ne pošilja po dva. Komaj sta vstopila v salon, je potegnil revolver in ustrelil. Enega od njih je zadel v ramo, medtem pa je drugi že planil po njem in ga močno udaril po glavi, da je padel po tleh, Weidmann-Karrer je bil ujet.

Tako je Eugen Weidmann po tolikih zločinih prišel pred porotno sodišče, ki bo ocenilo njegovo zverinsko življenje in ga najbrž tudi zaključilo. Z njim vred je moral stopiti pred sodnike tudi Roger Million, ki je sodeloval z njim pri nekaterih umorih.

Glavni junaki in igralci v najlepšem filmu sezone Pustolovščine Toma Sawyerja

(Izgovori Toma Sawyerja)

Premiera tega edinstvenega filmskega dela, ki bo razveselilo odrasle in mladino, bo jutri

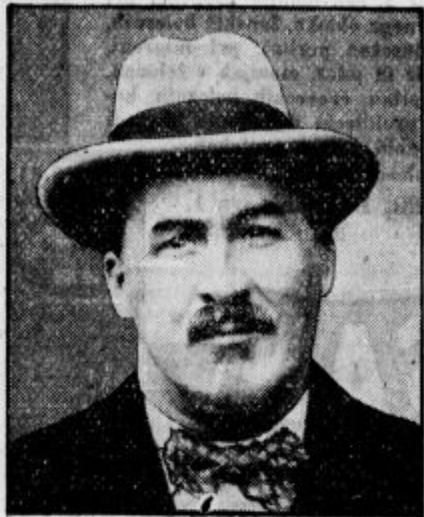
V KINO UNIONU

Film je izdelan v naravnih barvah in je zaradi svoje kratesote prejel prvo nagrado italijan. države na lanski mednarodni Biennial v Benetkah

Najditelj Tut-anch-Amonovega groba umrl

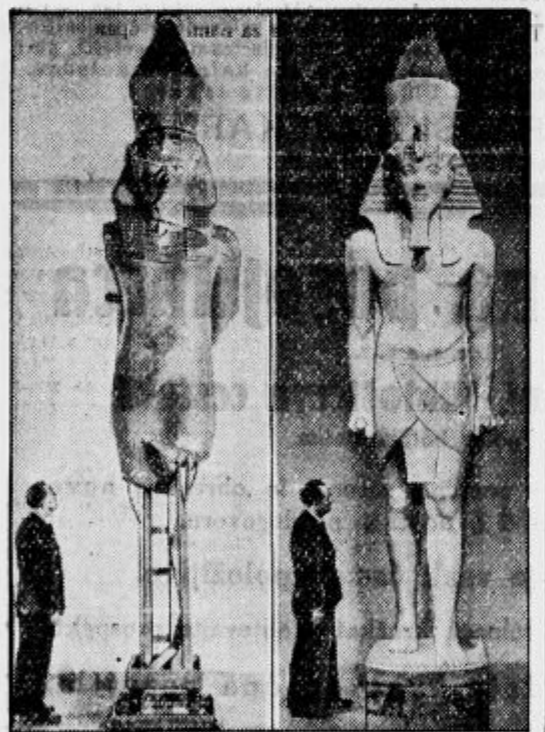
Njegove najdbe so odkrile svetu neznane skrivnosti egipt. zgodovine

V kulturni zgodovini starega Egipta se bo vedno omenjalo ime Howarda Carter-ja, ki je pred 16 leti v »Dolini kraljev« pri mestu Luxor našel grob faraona Tut-anch-Amona. Najditelj Carter je te dni v Londonu umrl, kot 65 letni starček, in sicer naravne smrti po daljši bolezni, čeprav se je okrog egiptovskih grobov spletlo celo praznoverje, ker je več ljudi, ki so sodelovali pri izkopavanju, na hitro umrlo.

Carter je že od svojega 17. leta bil ves v delu v raziskovanju starega Egipta, pa mu sreča prej ni bila nič bolj mila kakor tolikim drugim raziskovalcem. Ko pa je našel Tut-anch-Amonov grob, je pa odprl novo stran egiptovske zgodovine, ki je presenetila vsa pričakovanja in vse, kar je bilo prej o starem Egiptu znanega.

Leta 1922 je s svojo ekspedicijo v »dolini kraljev« našel začetek nekih stopnic, ki so ga po predvidnem odkopavanju pripeljale do groba faraona Tut-anch-Amona, kjer se mu je že v predsobi odkrilo bajno bogastvo iz dobe 1400 let pred Kristusom. Prvo zimo, ko so bili tu na delu, so pred sobo očistili in našli neka tajna vrata, ki so peljala k pravemu grobu. Odkritje tega groba velja danes za največjo najdbo v raziskovanju stare zgodovine. Predmeti, ki so jih tu našli, so razvneli veliko ugank, v katere je še bila povita zgodovina starega Egipta, zlasti so pokazali velike kulturne in verske boje, ki so se pred 1400 leti pr. Kr. odigrali v ozemlju Nila. Tut-anch-Amon je bil poročen s hčerjo kralja Amenofisa, pod katerim je na dvoru in v deželi prevladovala vera v sonce. Kot ljubljene evojeja tasta je po njegovi smrti Tut-anch-Amon zasedel prestol in skušal vzdržati dotedanjo vero v sonce, od tod tudi njegovo prvotno ime: Tut-ench-Aton (po naše: sonce je naklonjeno življenju). Pozneje pa so prišli na površje in v kulturnem boju tudi zmagali pristaši Amonovega verstva in faraon se je vdal, priznal novo, oziroma oživljeno staro vero v Amona in si kot prožen diplomat dal tudi drugo ime: »Tut-anch-Amon« (po naše: Amon je naklonjen življenju).

Nekateri dogodki, ki so spremljali ta odkopavanja, so kmalu okrog tega faraona in njegovega groba spletki cele legende o kletvi, s katero faraon skuša ustaviti radovedne raziskovalce. Finančnika tega velikega podjetja, Angleža Carnona je nekaj tednov potem, ko so delavci prišli do groba, pili egiptovska muha in je na posledicah tega pika tudi umrl. Pozneje je umrlo v podobnih okoliščinah še več udeležencev pri teh delih — in legenda o Tut-anch-Amonovem prekletstvu je bila tu. Če je v naslednjem času umrl kdo, ki je imel količkar zveze z odkopavanji in najdbami, so si njegovo smrt že razlagali s to kletvijo egiptovske mumije, ki je hranila v sebi 3300 let staro telo velikega faraona. Znanost se sprva ni dal zapeljati temu praznoverju. Ko pa je le več članov ekspedicije umrlo, je tudi resna znanost skušala najti pametno razlago. Takoj so se spomnili, da so stari Egipčani vse ukrenili, da bi grobove svojih kraljev skrili in jih tako obvarovali, da jih ne bi onečastili tuji, ki so od časa do časa silili v kraljestvo. Tako so si razlagali skrivne vhode in zmešnjavo hodnikov v notranjosti, v katerih se je znašel samo strokovnjak. Celotno sužnje, ki so

gradili grobove faraonov, so Egipčani pomorili, da ne bi izdali skrivnosti.

Toda vsi ti varnostni ukrepi niso mogli preprečiti, da puščavski roparji ne bi dragocenih grobov našli in jih izropali. Tako je Carter dognal, da so roparji prodrali v tako imenovano »dvorano za log«, kjer so vse razmetali. Nad vrati je sicer napisano, naj bi večni, močni bog kaznoval vlomilce »kakor zaslužijo«, toda zgodovina molči o njihovi usodi. V 3300 letih je pač velikokrat lahko kdo prišel pogledat v »dolino kraljev« in Carter gotovo ni bil prvi. Več uglednih znanstvenikov je ob pogostnih smrtih med člani ekspedicije izreklo mnenje, da so zapadli kakim strupom, s katerimi so Egipčani zavarovali grobove svojih kraljev in so učinkovali še po tisočletjih. Howard Carter takim razlagam, ki jih je skovalo deloma praznoverje, deloma pa reklama, nikdar ni verjel, je bil prenesen znanstvenik za kaj takega. Ko so nekateri površneži pred kratkim zavpili, da so v Tut-anch-Amonovem grobu našli tudi jagode, ki so v l. 1939 nenadoma vzkale, po več kot 3000 letih, je Carter kratko in malo izjavil, da na vsem tem ni nič resnice, da v faraonovem grobu ni bilo nobenih jagod. Egiptologija je v Carterju izgubila velikega znanstvenika, ki je zelo pripomogel, da so nekatere skrivnosti, v katere je bila pred njim zavita zgodovina doline ob Nilu, danes pojasnjene. (Na slik: kip Tut-anch-Amona, ki so ga tudi našli ob tej priliki, precej poškodovanega, pa so ga pozneje obnovili.)

Proračun kranjske občine

3.030.446 dinarjev dohodkov in prav toliko izdatkov

Kranj, 14. marca.

Snoči je bila proračunska seja kranjskega občinskega odbora. G. župan Karel Cesenj je takoj prešel na proračun izdatkov in dohodkov občine Kranj za leto 1939/40. Osebnih izdatki so z nekaterimi manjšimi izjemami večinoma enaki lanskim. Osebnih izdatki znašajo skupno 557.900 din. Materialni izdatki znašajo 2.697.546 din. Od tega za osebno in imovinsko varnost 238.500 din, za ljudsko prosveto 254.196 din. Pod partijo finančna stroka so predvidena sledeča odplačila posojil: odplačilo posojila Prevala 56.000 din za plačilo šolskega dolga 555.000 din, za vodovod 205.000 din, za kopalnice 105.000 din. Skupni izdatki pod partijo finančna stroka znašajo 921.000 din. Za gradbeno stroko bo izdala občina 448.450, za kmetijstvo, živinorejo in gozdarstvo 19.400 din, za ljudsko zdravje 26.000 din, socialno skrbstvo 223.000 din, za trgovino, industrijo, obrt in turizem 64.000 din, za občinsko gospodarstvo in občinska podjetja 100.800 din, nepričakovani izdatki 50.000 din.

Občinske dajatke, trošarine in takse. Ker se je letošnji proračun izdatkov zaradi kritja dolgov povečal napram lanskemu proračunu, je občinska uprava morala predvideti nekaj več dajatke. Prvotno je bil sestavljen proračun, da bi občina jemala 56% dajatke od državne neposredne davke, občinski odbor pa je sklenil, da se odobri le 45% na vse državne neposredne davke, kar bo prineslo občini vsoto 1 milijon 565.742 din. Občinska trošarina na vino, pivo, na luksuzne pijače in na uvoženo meso je predvidena ista kakor v proračunskem letu 1938/39. Gradbene in druge občinske takse obetajo 376.100 din dohodkov, dohodek od občinskih posestev in podjetij 94.287 din, raznih nepričakovanih dohodkov 276.317 din.

Letošnji proračun ne kaže nobenih večjih vidnih pridobitev in vendar bo vprav v letošnjem letu gradnja javnih zgradb na višku. Že poprej odobreni kredit za številne važne javne naprave se bo v letošnjem letu porabil v dobrobit kranjskih davkoplačevalcev. Na vseh koncih in krajih našega mesta se bo letos gradilo, tako ceste kakor tudi razna javna poslopja. Tako bodo v Straheču dolini začeli graditi veliko in moderno kopalnico, iz Preddvora bodo v letošnjem letu napeljavali proti Kranju toliko potrebni vodovod, od kolodvora bo bržkone do savskega mostu gradil okrajni cestni odbor tlakovano cesto, savski most bo kmalu začeli razširjati in popravljati tudi cestišče na mostu. Tudi za prepotrebno modernizacijo Jelenovega klanca bodo v najkrajšem času že začeli s prvimi gradbenimi deli. Nasproti hotela »Evropa« bodo v letošnji pomladi zapele lopate in izkopalce temelj veliki poštni palači, gradili bodo nov most pri tovarni »Standard« čez Kokro. Če povemo tudi to, da bo na-

Hitler si je že določil naslednika

San Francisco, 13. marca. Kapetan Wiedemann, ki je prišel v San Francisco kot nemški konzul, je ob neki priliki tukajšnjim časnikarjem izjavil, da je Hitlerjev naslednik že določen. »Vprašanje njegovega nasledstva je že popolnoma rešeno,« je dejal in dostavil: »Seveda pa ne morem povedati njegovega imena.« V nadaljnjem razgovoru je dejal, da Hitler živi pod vtisom, da mu njegovo naporno delo krajša življenje.

Skrivnost ameriškega jezera

»Hvala, da ste nas obvestili, Monar!« odvrne smeje se sodnik. Nadzornik se je za trenutek zdelo, da mu Mr. Bruce ne zaupa. Povesil je ramena in odšel.

IV.

Mr. Jerome Bruce je bil silno nemiren. Ta zgodba o nepričakovani smrti Devila Patha na ulici Milwaukee mu ni obetala nič dobrega. Ni se mogel otresti bolečnega nemira, ki je bil brez dvoma nezaželen, ali vendar resničen.

Ali ni vedel, da tudi njegovi soigralci ob eredah trpe z njim ta nemir?

Ali ni to tudi popolnoma pravilno? Le en človek v vsem Chicagu se zdi, da upa v svojo zmagi; to je glavni nadzornik Monar; toda očividno Monar ni bil več normalen.

Osem in štirideset ur je že minulo od trenutka, ko je glavni nadzornik naznanil sodniku to žalostno novico. Osem in štirideset ur je že odkar so Mr. Bruce čuti zapuščena; udobno sedi v svoji delavnici in si prizadeva, da bi svoj nemir potolažil z veliko steklenico žganja.

Še isto jutro je srečal bankirja Aleksandra Marsha. Dobri mož ni bil popolnoma prepičan. »Monar lahko zatrjuje vse, kar hoče,« je rekel. »Ta zadeva ni čisto jasna. In resnično se sprašujem, ali moram res plačati zahtevano odkupnino. Prav nič me ne mika, da bi umrl pod razvalinami svoje hiše, ali da bi videl... da bi videl, kako se bo razpletela moja bankala.«

»Bomo videli,« je odgovoril sodnik. »Monar je vaš bodoči zet. Morate ga vprašati za svet...«

»Res je Monar moj bodoči zet, toda to nima nič opraviti pri tej zadevi. Ne zaupam mu nič, kadar gre za denar. Ta dečko skriva neko neobičajnost, ki mi ni prav nič všeč. Stokrat mi je

že rekel, da se posemehuje mojimi milijonom dolarjev. Ne ljubim takih teorij. Zato v tej zadevi ne zaupam Monaru. Očividno moja hči ni mojega mišljenja. Toda, saj veste, moj stari, ženske...«

Sodnik je žalostno zavzdihnil, kar mu je čudovito pristajalo. Za vraga! Imel je ugodno priliko, ker je Mr. Bruce zgubil vsak smisel za žensko bistroumnost!... Vsejal trudil se je, da bi to dal čutili prijateljem!

Popoldne tistega dne je imel možiček dolg telefonski razgovor z Geraldom Farringtonom. Šef policije je slabe volje dokazoval:

»Jaz, šef policije v Chicagu?« je žalostno rekel. »Toda saj nisem več! Paglavci Monar vodi za nekaj časa barko. Monar dela, kar se mu ljubi, ne da bi me obvestil, najhujše pa je, da se vsi po njem ravna, nadzorniki, naredniki, vodniki patrulj, prav do zadnjih oficirjev! Nič več ne pomenim! Oh! Zato se nameravam pritožiti notranjemu ministru! Samo še igrača sem! To je neznosno!«

Neighboura ni srečal sodnik že od srede zvečer. Toda bral je v »Chicago Daily Tribune« časnikarjeve opazke.

»Res amo veselje, ko vemo, da je Chicago za vedno rešen tega strašnega razbojnika Devila Patha.« je pisal Neighbour. »Le to želim, da verjamemo nadzorniku Monaru, ki nam je rekel, da ima dokaze za razbojniškovo smrt. Nikoli, nikoli nisem niti za hip dvomil nad zmago policije v tem nemilostnem boju. Vendar amo prepričani, da ta čudovita neizgovorna skrivna. In ne obožujemo se vprašati tu javno nadzornika Monara: Ali s tem ni hotel Monar doseči le to, da zakrije osebost Devila Patha?«

V četrtek zvečer, 25. septembra je Mr. Jerome Bruce premišljal vse te stvari, poskušal si jih je razjasniti ob požirku žganja, a v tem ni uspel.

V tem trenutku je prišel Neighbour z namenom, da nekoliko oveliti sodnikova razmišljanja.

S prižgano cigaro se je dal naznaniti pri Mr. Bruceu in hip pozneje je že prestopil prag delavne sobe.

»Prav udobno!« je mrmral, ko se je usedal na naslonjač. »Ali vas kaj motim, sodnik?«

»Ne, ne, Neighbour,« je smehljaje odgovoril možiček. »Zagotavljam vam, da me zelo veseli, da vas vidim. Pravkar sem razmišljal o teh stvarih...«

»O vseh teh stvarih, ki jih ne razumete, a ne?« je porogljivo vprašal časnikar.

»Da, da... Točno... Vse to se mi zdi tako tuje in neverjetno...«

»Natančno tako, kakor jaz mislim, Mr. Bruce. Ali ste brali moj zadnji članek?«

»Da, prav dober se mi zdi...«

»Toda niste razumeli, kaj sem hotel povedati, ali ne?«

»Mislim... ne vem pa ne zagotovo...«

»Poslušajte, gospod sodnik. Prišel sem, da vam povem nekaj misli. Na pravo vam bo, da jih zavrnete, če vam ne bodo ugajale...«

»Poslušam.«

»Prav dobro. Prva: to je, da Monar ve, kdo je bil Devil Path...«

»Mislite?«

»Pustite me, sodnik, da do konca povem. Monar ve, kdo je bil Devil Path. Ujel ga je, ne da bi o tem komu pravil. Nalašč ga je ubil, ker ni hotel, da bi javnost zvedela, kdo je bil... je truplo...«

Nato je ves ponosen na svoje junaško dejanje prišel sem in nas o tem obvestil. Kaj naj rečemo. Zahtevati, da bi videli truplo. To ste že predlagali in Monar vam je svetoval, da opustite svojo misel. Ali veste zakaj?«

»Niti najmanj...«

»Čisto priprosto, ker truplo Devila Patha ni bilo več vidno. Neizgovorna se je izvršila ob osmi uri in dva in štirideset minut. Ob osmih in pedeset minut pa je Monar zapustil stan policije. Ob pol desetih so pred pričami na ulici pobrali razmrčevano truplo...«

Otroški kotiček.

Prevzetni pumi

Kaj je to puma? V južnih krajih živi neke vrste tiger, ki pa ni tiger, temveč malo manjši puma. Podoben je divji mački, — pa saj sta tudi lev in tiger mački — toda ne zna plezati po drevju in ne skakati z veje na vejo, kakor bi si kdo mislil in kakor sta si

tudi želeli tidve pumi — samec in samica —, ki sta ležali v senci drevesa in si pravila svoje želje.

»Veš kaj, nočem več biti puma; spremeni se hočem v najimenitnejšo žival. Katera žival se ti zdi izmed vseh najbolj imenitna?«

»Zdi se mi, da je to antilopa.«

»Prav gotovo ne! Zakaj bi morala biti prav ta?«

»Ker je najbolj urna.«

»Zato pa še zdavnaj ni najbolj imenitna. Mislim na neko drugo žival.«

»Tedad gotovo misliš orla. Nobena druga žival se ne more dvigniti tako visoko v zrak kot on.«

je le še omejeno število sedežev na razpolago, pohitite, da si jih rezervirate pravočasno.

c Poglavlje o »prisluskuvanju«. Ko se je »Nova doba« od svoje zadirčnosti malo oddahnula, jo je mahnila na drugo, »bolj hvaležno« poglavje. Nad »prisluskuvalce« v celjski kavarni se je spravila. Res lepa lastnost, če ima človek ušesa za poslušanje in oči za gledanje, da namreč s temi pripomočki tu in tam ališki kake besedice od gotovih ljudi z »gotovimi načrti«. Še manj pa je prijetna takale zadevica, če je potem takle človek s svojimi »plemenitimi« nameni, da izbegava ljudi, če se mu starih ne posreči, pa mladino. In jo vzgaja v protinarnem in protiverskem duhu, razkrinkan na lepem! Res, da ne! Lop po onih, ki hočejo narodu in mladini dobro in ga svarijo pred vsemi laži preroki in »vzgojitelji«. Še eno reč so nam dokazali ti gospodje, da se namreč uče Cankarja na pamet, a samo takrat, ko so v opoziciji, ko pa so bili na vladi, so ga trgali iz šolskih knjig.

Zahvala

Vsem, ki so nas v dneh polnih bridkosti ob smrti našega ljubljene

Mirka

tolazili, ga v tako častnem številu spremili na njegovi zemeljski poti, mu poklonili toliko vencev in cvetja, ter pevcem za v srce segajoče žalostinke — izrekamo našo najpristranejšo zahvalo.

Zapuže, dne 14. marca 1939.

Družina Strojeva

in ostalo sorodstvo.

Halo! Gospodinje, pozor!

Nova trgovina s cenejšim oblačilnim blagom in ostanki je otvorjena v Ljubljani, Sv. Petra nasip 29 v bližini Zmajskega mostu, na levi strani za Ljubljano

Cene so v glavnem sledeče, na primer:

Tiskani kretioni, deleni in krepki garantirano stalne barve, najnovejši vzorci za domače obleke 6.80 din, 7.80 din, 8.80 din, 9.80 din; tiskovina za predpasnike 5.50 din, 6.80 din, 7.50 din, 9 din; oksfordi in cefirji za perilo 5 din, 7.50 din, 9 din; belo platno 5 din, 6 din, 7.50 din, najboljša 8.80 din ter

razni ostanki kontenine in kretenov od 3 din naprej.

Trgovina je last znane ljubljanske trgovke F. I. Goričar ter že njeno ime jamči za dobro blago in nizke cene!

MALI OGLASI

V malih oglasih velja vsaka beseda 1 din; ženitovanjski oglasi 2 din. Debelo tiskane naslovne besede se računajo dvojno. Najmanjši znesek za mali oglas 15 din. — Mali oglasi se plačujejo takoj pri naročilu. — Pri oglasih reklamnega značaja se računa enokolonska, 3 mm visoka petlinna vrstica po 3 din. — Za pismene odgovore glede malih oglasov treba priložiti znamko.

Službe iščejo

Vdova
56 let stara, vajena hišnih in zunanjih del, išče primerne zaposlitve pri dobrih ljudeh. Cenj. ponudbe pod »Skrbna 100« pošto ležeče Ormož. (a)

Kontoristinja
z znanjem slovenskega in nemškega jezika — išče službo, event. tudi samo dopoldne ali popoldne. — Ponudbe poslati v upravo »Slov.« pod »Dobra pisarniška moč«. (a)

Službo daje

Hlapca
za kmečka dela, pridnega in poštenega, sprejem. Ricci Ranc, Sp. Kašelj 14.

Žagovodja
vešč vseh v to stroko spadajočih del, išče zaposlitve pri večji lesni industriji kot prejemalec ali nakupovalec okroglega lesa. Dopise upravi »Slovenca« pod »Postojnska« 3970. (b)

Čitajte »Slovenca«!

Konkurz za pilotske učence

Komanda vojnega zrakoplovstva bo sprejela letos izdatno število mladeničev za svoje gojence v civilnih pilotskih šolah.

Kandidati morajo izpolniti sledeče pogoje:

1. Da so po poreklu jugoslovanske narodnosti;
2. da so fizično in duševno zdravi ter sposobni za letalsko službo;
3. da so v civilu primerne obnašanja;
4. da niso sodnijsko kaznovani in da niso v prehodni ali redni sodni preiskavi ali pred sodiščem splošno;
5. da niso oženjeni;
6. da imajo dovoljenje staršev (varuhov), da lahko stopijo med letalsko osebje;
7. da niso mlajši od 18 in starejši od 26 let ter da izpolnjujejo pogoje za napredovanje v čin rezervnega podporočnika ali narednika po toč. 1 in 2 čl. 49 Zakona o ustroju vojske in mornarice;
8. da se obvežejo, da bodo po končani civilni pilotski šoli vstopili na odsluženje kadrskega roka v zrakoplovstvo kot piloti;
9. da nimajo ugodnosti po Uredbi o oprostitvi obveznikov od poziva v vojno službo v miru ali v vojnem času;
10. da se ne okristijo z ugodnostmi za krajše službenje v kadru.

Prijave je poslati komandantom pristojnih vojniš okrožij najdlje do 5. aprila t. l. s svojočno pisanimi prošnjami.

Vsa podrobnejša pojasnila o pogojih konkurza samih, a vsebinski prošnje, o prilogah, ki jih je treba priložiti prošnji, in vse ostalo, se lahko vidi v konkurzu V. K. br. 269, od 7. marca 1939, katerega vsak kandidat, ki ustreza zgoraj navedenim pogojem, lahko dobi osebno ali po pošti, če plača zahtevano poštnino, pri Komandi voj. zrakoplovstva, Zemun, pri vseh vojnih okrožjih in na vseh fakultetah v državi.

Pripominjamo, da vse stroške za časa šolanja teh gojencev, t. j. za njihov prihod na zdravniški pregled, pošiljanje v šolo, stanovanje in hrano, nosi Komanda vojnega zrakoplovstva, oz. Uprava šole.

Prošnje, ki bodo vpisane po 5. aprila t. l., ne bodo prišle v poštev.

Komanda vojnega zrakoplovstva, V. Dž. št. 5207, Zemun.

Postavljaja
za kegljaše sprejem. — Vprašati v gostilni Ušenik, Borštnikov trg. (b)

Kuharica
srednjih let, vajena hišnih del, vrta, gospodarstva, dobi službo k eni osebi na posestvo. — Ponudbe z navedbo dosedanjih služb na podružnico »Slovenca« v Celju pod »Zanesljiva« 3985. (b)

Posvetva

Hiše
trgovske in stanovanjske ter stavbene parcele ozir. posvetva — nudi v ugoden nakup Pristavec Franjo, realiteta pisarna v Ljubljani, Erjavčeva c. 4a

Lepe stavbene parcele
v bližini mesta naprodaj. Vprašati: Faninger, Celje, Glavni trg 8. (p)

Lepa stavbišča
po 1000 m², v mestu Mariboru, naprodaj. Ponudbe v upravo »Slovenca« v Mariboru pod »Maribor« št. 492-3655. (p)

V Brežicah in okolici
so naprodaj hiše, krasna stavbišča, vinogradi, sadovnjaki in gozdovi ter zaokroženi deli Attemsovega veleposvetva. — Pojasnila pri inž. Miklu Otmar, Brežice. (p)

Stavbna parcela
v izmeri 5000 m², ob drž. in banovinski cesti, v bližini kolodvora Vižmarje, pod ugodnimi pogoji naprodaj. Pojasnila: Vižmarje 69. (p)

Hišo z velikim vrtom
na Mirju prodam. Cena 800.000 din. Istotako prodam hišo z mesarskim lokalom. — Poizve se v upravi »Slovenca« pod št. 3994. (p)

SOBE ODDAJO:
Sostanovalko sprejem. Igriška ul. 11.

Obrt

Slikarstvo — pleskarstvo
V. Zveglj, Colzova c. 1. Novi vzorci! Cene vsem dostopne. (t)

Auto-motor

Limuzino
znamke DKW, 4 sedežno, malo rabljeno, kupim. — Ponudbe upravi »Slov.« pod št. 3947. (t)

»Ilo« motor
120 m², malo rabljen, naprodaj. — Stanko Palčić, Nova vas pri Rakeku. f

Motorno kolo DKW
200 m², 3000 km voženo, ugodno prodam zaradi nakupa močnejše tipe. — Takša za 1939 plačana. Naslov v upravi »Slov.« pod št. 3792. (t)

Pohištvo

Pohištvo
vse lastnega izdelka, kupite najceneje pri Andrej Kregar, št. Vid n. Ljubljano, poleg kolodvora.

Pozor!
Nove moderne otomane 340 din; modroce iz žime 550 din; modroce iz morske trave 175 din; mreže za postelje 88 din, spalne kauče, moderne 1750 din, dobite pri

E. Zakrajšek
Ljubljana, Miklošičeva 34

Francoski salon
pozlačen, zaradi selitve poceni prodam. — Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 2997. (b)

Modroce

posteljne mreže, železne zložljive postelje, otomane, divane in tapetirane izdelke tudi najceneje

Rudolf Radovan
tapetnik — Mestni trg 13
Ugoden nakup morske trave, žime in cvilha za modroce ter blaga za prevleke pohištva.

Glasba

Priložnostne prodaje
ne iščite, ker dobite tovarniško nove plošče v poljubni izbiri že po Din 30.—. Zahtevajte seznam.

elektroton
PASAŽA, NEBOŠČIČKA

Ventilator za orgle
popolnoma nov, prvovrsten, prodam po ugodnih pogojih. Več pove Ivan Kacin, tvornica orgel in harmonijev, Domžale, (g)

Razno

Iščemo podjetnika
za izvršitev stavnih in v to stroko spadajočih obrtniških del, ki ima obveznosti v Obrtni banki. Ponudbe upravi »Slov.« pod »Točnost« 3950. (b)

Prodamo

Pisalni stroj
znamke Underwood, ameriški, v brezhibnem stanju, naprodaj. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 3998. (t)

Semenski oves
in vaa
umetna gnojila
dobite najceneje pri
Gospodarski zvezi
v Ljubljani.

Medarna
Prva specialna trgovina za med, Ljubljana, Zidovska ul. 6, nudi prvovrstno sortirani evetlični med lastnega pridelka in od najizkušenejših čebelarjev, po najnižji ceni. Na debelo in na drobno.

Cviček

pravi, dolenski, dobite pri
Centralni vinarni
v Ljubljani.
Telefon št. 25-73

Kurivo
po najugodnejši ceni

drva, koks, la trboveljski premog brez prahu
Vinko Podobnik
Tržaška c. 16 — tel. 33-13

CONTINENTAL

mesečno po Din 200.—; za državne uslužbenke po Din 100.—

Ivan Legat
Ljubljana, Prešernova 44
Maribor, Vetrinjska 80

Prvovrstni trboveljski premog
brez prahu

koks, suha drva
tudi

I. Pogačnik
Vohorčeva 5 Telefon 20-59

»Presto« kolesa

večletna tovarniška garancija. — Na ugodne obroke. — Na zalogi tudi kolesa drugih znamk. Rabljena kolesa vzamemo v račun.

Nova trgovina
Tyrševa cesta 36
(Nasproti Gospodarske zveze).

ZDRAVJE

s pomočjo zdravilnih svojstev rastlin s uporabo »HERSAN ČAJA«, mešanice posebnih zdravilnih rastlin po navodilu dr. R. W. Pearsona, glavnega zdravnika v Bengaliji (Angl. Indija). Dolgoletna skušnja potrjuje vrednost »HERSAN ČAJA«, in sicer s nedvomnim uspehom pri boleznih: poapnenja žil, krvnega obtoka, ženskih boleznih, bolečinah menstruacije (mesečno perilo), pri migreni, revmatizmu, boleznih ledvic in jeter, motnjah v želodcu, zastrupljenju, zaprtosti, protinu, črevesnih boleznih, hemoroidih, pri splošnem in prehitrem debeljenju in proti zgagi. »HERSAN ČAJ« se dobi v vseh apotekah.

Zahtevajte brezplačni vzorec.

»RADIOSAN«, ZAGREB, Dukljaninova 1.
Reg. S. št. 19834-35.

Predno kupite kolo
oglejte si zalogo prvovrstnih tovarniških znamk Viktor Bohinec, Ljubljana, Tyrševa c. 12, dvorišče. (t)

Za vse Jožete
najceneje srajce, kravate pri I. Tomšič, Sv. Petra cesta 38. (t)

Prima orehe
tanke lupine, 100 kg din 725, jedra 10 kg din 260 franko voznina, razpošilja G. Drechsler, Tuzla.

104 din
1 m² žaganih, zdravih in suhih bukovih drv, franco hiša; trboveljski premog najceneje. RUDOLF VELEPIČ, trgovina s kučrivo, Ljubljana, Jernejeva cesta (Šiška). (t)

KUPUJTE PRI NAŠIH INSERENTIH!

POHIŠTVO!

Ob modernizaciji našega podjetja Vam nudimo po izredno nizkih cenah najnovejše modele spalnic, jedilnic, kaučev, madracov, preprog itd. Obrnite se zaupljivo na nas in prepričajte se sami o nizkih cenah in solidni izdelavi. Dobite pa tudi vse na obroke!

E. ZELENSKA

tovarna pohištva, tapetništvo in vse stanovanjske opreme
MARIBOR, Ulica 10. okt. 5

MARKOVE KAPLJICE

so že 150 let priznane kot najboljša kapljica za želodec, proti bolečinam, napetosti, pomankanju teka itd. Če ste bolni na želodcu, 1 steklenica Din 22.—, pišite takoj
GRADSKA LJEKARNA
ZAGREB, Kamenita 11
Ogl. S. br. 1990/1935

Vzajemna posojilnica

R. Z. Z. O. Z.

v Ljubljani, Miklošičeva cesta 7
poleg hotela Union

nudi za vse vloge popolno varnost in obrestuje nove vloge po 4% do 5% po dogovoru.

Nove vloge vsak čas razpoložljive.

Poslužite se varčevalnega krožka! Zahtevajte prospekt!

Posojilnica daje kratkoročna posojila.

Zahvala

Globoko ganjeni po pristrčnosti in ljubezni, katero so izkazali številni sorodniki, prijatelji in znanci spominu naše nepozabne mame

Marije Cerovšek

roj. Rojnik

se najiskrenejše zahvalujemo častiti duhovščini, posebno č. g. župniku Grilu za tolažilne obiske v boleznih in poslovljne besede ob odprtem grobu, č. g. duh. svetn. Rožmanu iz Zavodnje za asistenco, zdravniku dr. Medicu za požrtvovalno zdravljenje pokojnice, Sokolskima društvoma Šoštanj in Velenje ter gasilskemu četam za častno spremstvo s prapori, starosti šoštanjskega Sokola br. Janku Rožmanu za v srce segajoči poslovljni govor, združenim pevcom za ganljive žalostinke, vsem številnim darovalcem krasnih vencev in šopkov, vsem, ki so nam osebno ali pismeno izrazili svoje sožalje, in vsem, ki so našo nepozabno mamo v tako lepem številu spremljali na njeni zadnji poti in nam s tem lajšali našo neizmerno bol. Vsem iskrena hvala!

V Šoštanju, dne 13. marca 1939.

Angela in Mimi, hčerki

Kruljc Pavel

posestnik, občinski tajnik in organist v pokoju

Nepozabnega pokojnika bomo spremili na njegovi zadnji poti v sredo, dne 15. marca ob štirih popoldne izpred hiše žalosti
Reber 17 na pokopališče k Sv. Križu.

Ljubljana, dne 14. marca 1939.

Zalujoči:

Rozalija, soproga; Slavko, Karol, Pavle, Lojze, s. Regina, Stefka, Milka, otroci, vnukinje in ostalo sorodstvo.